

Libštátské pozdní léto 2010 – 1. část

14. srpen (sobota) – evang. kostel v Libštátě (hned za mostem na Lomnici odbočit doleva)

HUDEBNÍ POHLAZENÍ – JV COLLEGIUM: Jana Šouflová a Jarmila Vávrová (harfy, zpěv), Jana Kracík–Vávrová (zobcové flétny). Vstupné dobrovolné.

21. srpen (sobota) – evang. kostel v Libštátě od 17 hod.

IRENA BUDWEISSEROVÁ: Zahajovací koncert populární zpěvačky, členky skupiny **Spirituál kvintet**, a její skupiny **Fade In:** Vít Fiala – kontrabas, **Jaroslav Šindler** a **Miroslav Linka** – kytary. Vstupné 70 Kč.

28. srpen (sobota) – ranč U Jezevčíka od 15 hod. (pod libštátským nádražím). Za velmi nepříznivého počasí bude pro návštěvníky postaven stan.

RANGERS, COUNTRY VEČER A DLOUHÁ NOC: Legendární skupina s **Janem Vančurou** zahájí oblíbený pořad. Do noci pak budou hrát **Sebranci**. Bramboráky a tradiční občerstvení zajištěno. Návštěvníky prosíme, aby parkovali na náměstí. Vstupné 70 Kč.

29. srpen (neděle) – u evang. kostela v Libštátě od 15 hod., za špatného počasí v KD

POHÁDKOVÉ LOUČENÍ S PRAZDININAMI: **Sněhurka** (operku J. Vávry instrumentoval **J. Krček** pro klarinet, flétny, hoboje, fagot, klavír a harfu), **Zlatý kolovrat** z Erbenovy Kytice (hudba J. Vávra). Hrají bývalí libštátszí žáci J. Vávry a další. Připraveny i další atrakce. Vstupné dobrovolné.

4. září (sobota) – areál Pod Kozlovem v Košťálově od 13,30 hod., pořádá Táboranka a SDH Košťálov

8. PŘEHLÍDKA DECHOVÝCH HUDEB V KOŠTÁLOVĚ: **Mažoretky DDM Lomnice**, **DH Brod'anka Železný Brod**, **DH Mělničinka Mělník**, **DH Táboranka Košťálov**, **Miloň Čepelka**, **Jiří Helán** a **Táboranka**, **Túfaranka** ze Šakvic na Moravě (mistr Evropy 2005), **Monster koncert**. Vstupné 80 Kč.

4. září (sobota) – evang. kaple na Spálově od 14 hod.

SPÁLOVSKÉ BABÍ LÉTO: Výstava **profesionálních výtvarníků a fotografů**. Zahraje flétnový soubor **PIFFERAIOS** z Lázní Bělohrad, který interpretuje hudbu všech stylových období – od renesance až po současnost. Ten se představí ještě na samostatném koncertu v kostele **Navštívení P. Marie v Bozkově od 17 hod.** Vstupné dobrovolné.

11. září (sobota) – dvůr Domu s pečovatelskou službou v Libštátě od 15 hod., za špatného počasí ve spol. místnosti

FANOŠ MIKULECKÝ: Pásmo z písní a myšlenek legendárního lidového muzikanta, jehož písně zlidověly, **Fanoše Hřebačky–Mikuleckého** (Bude večer, Mikulecká dědina, Vínečko bílé apod.). Vstupné dobrovolné.

24. září (pátek) – Státní okresní archiv Semily od 17 hod.

JIZERAN – 150 LET ZPĚVU: V kulturním programu vystoupí **Pěvecký spolek Jizeran Semily (sb. Jiří Kurfiřt)** a jeho sólisté. Moderátor J. Vávra. Vstupné dobrovolné.

26. září (neděle) – Kulturní dům Libštát od 17 hod.

HASTRMANCKÁ KOMEDYJE (Ivan Škapa): V lidové báchorce se zpěvy o sporu sedmi vodníků s vesnickou vrchností se představí 26 hereců. Nastudoval **Divadelní spolek J. K. Tyl** z Lomnice n. Pop. Komédie hrána s velkým úspěchem na letošním Lomnickém kulturním létě. Hudba **Jaroslav Krček**, režie **Petr Sádek**. Určeno všem věkovým skupinám návštěvníků. Vstupné 40 Kč.

Změna programu vyhrazena.

Festival pořádá Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Libštátě, OÚ Libštát a PS Jizeran.
Kontakt: Mgr. Jaroslav Vávra – 736 687 712, 481 623 757, 481 689 345 (víkendy), Mgr. Filip Susa – 481 689 306. Děkujeme sponzorům a pomocníkům LPL 2010.

O našich hostech

14. 8. Jana Šouflová a JV Collegium

Foto harfenistky **Jany Šouflové**, která vystoupí na zahajovacím koncertě Libštátského pozdního léta 2010 (sobota 14. srpna v luterském kostele Na Hořením konci, začátek v 17 hodin). Harfenistka, skvělá malířka fantasy obrázků a spisovatelka, maluje lodě, orientální svět, historické výjevy, zvířata apod. V poslední době ji očarovala vitrážová okna. Hře na harfu zcela propadla a stala se uznávanou, ale stále nesmírně skromnou interpretkou na tento královský nástroj. „Harfa je kapitola sama o sobě. Nikdy jsem se na ni neučila hrát, jednou mě to prostě chytlo a já věděla, že to je ono. Naprosto mi učaroval bretaňský harfeník Alan Stivell, který tehdy přijel do Prahy. Navíc v té době byla harfa drahým a nedostupným nástrojem a nebyla nikde k sehnání. Hrál na ni všeho všudy pět šest lidí. Dneska jich je desetkrát víc. Měla jsem ale štěstí, sehnala jsem ji v jednom smíchovském bazaru a začala se sama učit.“ **Jana Šouflová** vystupovala ve slavné O2 ARENĚ a kritiky nešetří chválou. Jako druhá harfenistka

s ní vystoupí multiinstrumentalistka **Jarmila Vávrová** (studentka 4. ročníku Pražské konzervatoře – hoboj), na zobcové flétny zahraje její sestra **Jana Kracík-Vávrová**, absolventka Pražské konzervatoře (fagot), která zde souběžně začala studovat hru na zobcové flétny. Zabývá se autentickou interpretací barokní hudby.

21. 8. Irena Budweisserová účinkuje se Spirituál kvintetem, ale

je též vynikající sólovou zpěvačkou. Se svou kapelou **Fade In** vystupuje na folkových i jazzových festivalech, koncertuje v divadlech, kulturních domech a kostelech. Interpretuje **spirituály, gospels, tradicionály** avšak také **vlastní tvorbu**, vše v netradičních úpravách, na kterých se podílí vedle Ireny i členové kapely, nejvíce však **Miroslav Linka**. Vystudovala zpěv na konzervatoři v Praze u profesorek **Aleny Pařízkové** a **Lad'ky Kozderkové**. Studium rozvinulo její přirozený talent, který umí prodat na koncertech a vydaných nosičích Spirituál kvintetu, ale prosazuje se také sólovými projekty a koncerty. Během studia nastoupila v r.1980 do skupiny Spirituál kvintet, ve které – až na kratší odmlku – působí dodnes. Od r. 1988 začala vedle koncertů a natáčení CD se Spirituál kvintetem spolupracovat s jazzovým pianistou **Lud'kem Švábenským**, trumpetistou **Pavlem Husičkou**, saxofonistou **Františkem Kopem** a kontrabasistou **Vítem Fialou**. Jejím výsledkem bylo její první sólové album **Blue Soul** v r. 1993. Na klavír ji doprovázel **Petr Malásek**, na kytaru **Jaroslav Šindler**, na saxofon **František Kop** a na kontrabas **Vít Fiala**. CD bylo nominováno na cenu **Jazzový Kája** za r. 1993. O rok dříve ji oslovil **Zdeněk Merta** a **Stanislav Moša**, aby vystoupila ve své první muzikálové roli **Sny svatojánských nocí**. Světová premiéra se uskutečnila r. 1992 premiéře na **Křížikově fontáně v Praze**. V sezóně 1994–1996 účinkovala v **Národním divadle** v oratoriu **Bastard** týchž autorů, začala také její několikaletá spolupráce s klasickým kytaristou **Janem Žáčkem**, žijícím v Německu. Natočili společné **CD Moment** (Panton, 1996). Téhož roku již třetí sólové **CD Svlíkání z kůže** u firmy Bonton. V roce 1998 nastudovala roli Matky v **muzikálu Babylon** (autoři Merta a Moša). Následující čtyři roky jezdila velmi často do Městského divadla v Brně, kde tuto roli hrála. V tomto roce vznikla její doprovodná skupiny Fade In (Vít Fiala – kontrabas, Jaroslav Šindler, Miroslav Linka – kytary). Ona sama hrála na jembe, kabasu atd. Se skupinou natočila v r. 2000 své čtvrté sólové **CD Korýši času** pro firmu Indies Records. Tomuto nakladatelství zůstává věrná i při dalších projektech. Pro Městské divadlo v Brně nastudovala roli Ráchel v muzikálu **Svět plný andělů** (autoři Moša a Merta). Muzikál je na repertoáru MDB ještě i v r. 2007. V roce 2003 natáčí další sólové CD – převážně autorské – **Někdy si připadám jak pták**. Je nominováno na **cenu Anděl** v oblasti jazzu a blues Akademií populární hudby. Vstupuje do nového projektu skladatele **Borise Urbánka** a **libretisty Jarka Nohavici**, **muzikálu Romeo a Julie**, hraném částečně herci a zpěváky na pódiu a částečně krasobruslaři na ledové ploše. Muzikál uváděli po 2 roky na zimních stadionech v ČR a na Slovensku. Koncem r. 2004 navázala bližší spolupráci s klasickým kytaristou **Vladislavem Bláhou**. S repertoárem složeným z lidových španělský písní, tradicionálů, skladeb Johna W. Duarteho, Carlose Jobima či Miloše Štědrone odehráli spolu s Vl. Bláhou řadu koncertů v ČR a na Slovensku. V roce 2005 natáčí pro Indies records zatím své poslední sólové **CD Nobody's fault...** složené ze spirituálů a gospelů v méně tradičních jazzovějších úpravách. Během roku 2006 absolvovala nejméně **140 koncertů se Spirituál kvintetem a svou doprovodnou kapelou Fade In**. **Dr. Vladimír Dorůžka** o ní napsal: Irena Budweisserová se dokáže přenášet přes stylové a žánrové hranice, aniž by přestávala být vlastní vyhraněnou osobností. Ať už jde o spirituály nebo klasický repertoár evergreenů, je její projev střízlivý, bez okázalé snahy o „expresivní“ prožívání písničky. Místo toho cítíme z každého tónu spolehlivou profesionalitu, poskytující příjemný zážitek. **Aleš Benda** ji řadí mezi zpěvačky, které svého talentu využívají proto, aby svými formulacemi vyprávěly příběhy nebo sdělovaly nějaký názor, tak jako Billie Holiday, Carmen McRae či Abey Lincoln. Mohli jste ji poslouchat na rádiu Golem a ČRo v jejích pořadech o hudbě, nechybí v televizi a zahrála si také v **inscenaci Smrt krásné dívky**. Čtyři roky učila interpretaci na **konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze**. Začíná se pod dohledem profesionálů věnovat keramické tvorbě. V říjnu 2008 vydala **CD O Vánocích zpívám**.

Ze stránek I. Budweisserové (kráceno)

28. 8. RANGERS (ranč U Jezevčíka od 15 hodin)

V železnické škole se ptám dětí: „Znáte skupinu Olympic?“ „Známe,“ zazní odpověď, která mi způsobí radost. „A Rangers?“ Tu a tam se nesměle zvedne ruka, což mi radost nezpůsobí. „Tak pojd'me a zazpívejme si píseň „Teče voda, teče“. Pěkné rytmické zpracování lidové písně se jim líbí. „Víte, oni byli Rangers určitě stejně slavní jako Olympic,“ pokračuji. A pak si povídáme o country.

Do Libštátu se chystají jejich mnozí příznivci. Přijďte taky !

Historie skupiny Rangers (ze stránek souboru)

1964: Na vodě (Lužnice) se dohodl Milan Dufek s Antonínem Hájkem, že založí kapelu. Kamarádi přivedli z nedalekého gymnázia Mirka Řihoška a Jana Vančuru, kde hráli ve školním big beatu s Janem Hammerem mladším. Do kapely přistoupil i Jiří Veisser, spolužák z ČVUT.

1965: První koncert ve Vinohradské sokolovně, první honorář pivo a párek.

1966: Koncerty v SAKSu v budově ČVUT na Karlově náměstí. Konferuje Ing. Miroslav Černý. Do kapely přišel Radek Tomášek a přivedl i první a jedinou zpěvačku - Jarku Hadrabovou. *Zpěvaček prošlo touto kapelou daleko víc. Bylo to však v "hluboké době kamenné". Jmenuji: Lída Hallerová, Hedvika Peterková, Eva Pličková, Jitka Mikulecká, Jiřina Jakubův a možná i další. Poslední v pořadí pak Jarka Hadrabová. Kapelou se v začátcích prolno i mnoho muzikantů a konferenciérů. Spolužák Kysel, Jiří Soukup, Michal Pavlata a Hana Kurzweilová.*

1967: Vítězství na **1. Portě v Ústí nad Labem**. První koncert na Slovensku v hale PKO v Bratislavě.

1968: Opět **1. cena na Portě 1968** a první deska u firmy Panton. Jako druhého moderátora pozval Mírek Černý kolegu z práce od rýsovacího prkna – **Ing. Petra Nárožného**. Kapela pořádá pravidelné měsíční koncerty v sále Dopravních podniků.

1969: Odchází Jarka Hadrabová. Na 1. Festivalu C+W v Praze dostali Rangers cenu pro nejúspěšnější skupinu roku. Vychází první **LP deska**, kapela obdržela Zlatý štít firmy Panton.

1970: První milion prodaných desek v Československu. Koncerty se přestěhovaly z Dopravních podniků do Divadla E. F. Buriana. Zde se natočilo i první živé album (s P. Nárožným a M. Černým).

1971: Protože se na konci jedné, mimochodem výborné, kritiky objevila věta „...proč se těch 6 sympatických chlapců jmenuje jako američtí zabijáci ve Vietnamu“, byl název elitní jednotky příčinou tlaku Pragokonzertu na přejmenování. Na scéně se objevili **Plavci**.

1972: V tomto roce skupina odehrála **310 koncertů**.

1973: Jan Vančura byl déle nemocen a v té době Petr Nárožný hostoval v Semaforu. Protože divadlo bylo jeho snem, odchází hrát do souboru M. Šimka. Ke konci sezóny zatoužil po sólové dráze R. Tomášek. Jako konferenciér přišel **Luděk Nekuda**.

1974: Kapela hrála jeden měsíc v Buenos Aires. S nastudovaným španělským programem, vyrazila i na Kubu. Odešel L. Nekuda, z divadla Ypsilon přicházejí **Jan Vala a Jiří Vimmer**.

1975: Koncertů bylo „jen“ **256**.

1976: Odchází J. Vala a J. Vimmer a mluveného slova a několika nástrojů se ujal **L. Nekuda**. Hodný a pilný kluk, stále psal různé scénáře a i díky jemu Plavci v té době neslezli z obrazovek televizorů.

1977: Toho roku vidělo koncerty **236 800 diváků**.

1978: Odchází Luděk Nekuda.

1979: První koncert roku byl 9. ledna v Čáslavi a poslední 22. prosince v Praze. Mezi tím stejný průběh jako jiné roky.

1980: Do kapely nastoupila modernizující sekce – **Jiří Kaleš a Jiří Jirásek**.

1981: Další exotický zájezd, opět na Kubu.

1982: Třetího dne v červenci se v Lisabonu sešlo **20 000 diváků**. Jasně, že nepřišli jenom na Plavce, kapel bylo víc. To byl jediný koncert v cizině, **zbylých 218 bylo doma**.

1983: Country festivaly jsou už i v Polsku a Maďarsku a Plavci na nich nechyběli.

1984: Díky španělskému programu přišlo pozvání do Mexika. Nádherný zážitek.

1985: Končí J. Jirásek, u bicích ho střídá filosof **Dr. Michal Vrbovec**.

1986: Kromě běžných koncertů naučný pořad v pražském Planetáriu.

1987: Odchází **Honza Vančura**.

1988: Touha po cestování je ukojena **14 koncerty v Sao Paulu**.

1989: Na konci roku postihuje kapelu osudová rána. Po těžké nemoci umírá kapelník a duše, tehdy stále ještě „Plavců“, **Tonda Hájek**.

1990: Nastoupil baskytarista **Jan Podjukl**, kapela se vrátila k názvu **Rangers**.

1991: I když by si každý myslel, že je kapela stále v cizině, není to tak úplně pravda.

1992: Společnou desku Country show natočili v Lucerně **Rangers a Dave Dudley** – legenda country music.

1993: Vznikla deska „**To nejlepší z Minstrels**“.

1994: První zájezd do **USA a Kanady**. **Platinová deska za dva miliony prodaných nosičů.**

1995: Různé výběry na CD vycházejí už pár let.

1996: CD „**Stalo se na Západě**“.

1997: Další dlouhý zájezd do daleka. Únor a březen **koncerty v Austrálii.**

1998: Za CD **21x Rangers** předala firma **Bonton** kapele **platinovou desku.**

1999: Odchází **J. Veisser** a přichází multiinstrumentalista a zpěvák **Max Presser.**

2000: 55 koncertů pro 40 000 diváků.

2001: Všechno pokračuje v obvyklých kolejích.

2002: Pravidelné koncerty na Radosti.

2003: Vychází CD **Třetí zuby**. **Množí se koncerty s Honzou Vančurou**, který se stále častěji vrací na svou mateřskou loď. Vyšlo i CD **Trpasličí svatba**, kde jsou písničky z televizních pořadů.

2004: Petr Nárožný pokřtil první DVD. Brzy vyšel i druhý díl DVD ...To nejlepší z Rangers-Plavců, kde jsou pořady s Luděkem Nekudou. Obě DVD vedly žebříček prodejnosti. Žebříček vede také nějakou dobu 2CD **To nejlepší**. Prohlubuje se spolupráce s Honzou Vančurou. Společně vystupují v silvestrovské show 2004 na Nově.

2005: Přes slibný začátek roku, vzrůstající počet koncertů, úspěšná vystoupení na letních hudebních festivalech, hostování Honzy Vančury, se tento rok zapíše černě do historie skupiny. Milan Dufek, duše celé kapely, totiž tragicky zahynul 17. 11. 2005 při koncertním zájezdu na ostrově San Andrés v Kolumbii.

2006: Původní členové kapely **Honza Vančura a Mirek Řihošek společně s Maxem Presserem** (člen Rangers od roku 1999) se rozhodli nenechat Rangers zaniknout. Po dohodě s dědici ochranné známky Rangers, rodinou Milana Dufka, dávají dohromady nové složení Rangers s cílem autenticky připomenout nejslavnější éru legendární kapely. Odcházejí Jiří Kaleš, Jan Podjukl a Luboš Řehák. Nahrazují je multiinstrumentalista a zpěvák Karel Macálka (dlouholetý člen kapely Vlasty Redla) a kontrabasista a zpěvák Dušan Reichmann. Rangers v novém složení doplňuje jako host zpěvačka Iva Hajnová. Nastává období intenzivního zkoušení.

23.2. vyráží Rangers v novém složení na vzpomínkové turné na Milana Dufka s názvem „**Poutník s kytarou**“. Sály jsou plné a atmosféra skvělá, jako za starých dobrých RANGERS...

2007: Koncerty pokračují, Rangers hrají s úspěchem po celé republice a na Slovensku. Honza slaví šedesátiny krásným koncertem v Divadle U Hasičů. Díky nezaviněné autonehodě, po které se **Honza podrobí operaci krční páteře** se ruší červnová představení. Tento rok je vůbec bohatý na zdravotní komplikace, ale nevzdáváme to.

2008: Blýská se zase na lepší časy, Rangers hrají jako o život. Vychází 2CD Rangers Live 1970/71 s unikátní nahrávkou koncertu v Hradci Králové. Po 35 letech se Rangers sešli na jednom podiu opět s **Radkem Tomáškem**, který spolu se synem přijal pozvání k hostování na koncertech v Neratovicích a ve Slaném. Léto plné festivalů u nás i na Slovensku.

2009: Rok 2009 přinesl jednu důležitou změnu, **Dušana Reichmanna** vystřídal kontrabasista a tenor **Franta "Goliš" Drápal**. Natočili jsme průřez tvorby kapely za posledních 45 let u České muziky, 80 písní na CD a DVD.

2010: Kalendář akcí je nabitý k prasknutí. Lidé se rádi baví i za finanční krize (naštěstí pro nás). Během jara 2010 hodláme 45 let kapely oslavit sérií 45 koncertů v Česku a na Slovensku. Vyvrcholením oslav bude 10.11. 2010 koncert se **zajímavými hosty v pražské Lucerně**.

---

29. 8. Pohádkové loučení s prázdninami

SNĚHURKA

hudba a libreto **Jaroslav Vávra**, instrumentace **Jaroslav Krček**

Účinkují: **JV Collegium** (Jarmila Vávrová – hoboje, harfa; Jana Kracík – zobcová flétna, fagot; Jan Vávra – klarinet, Jana Vávrová – klavír) a herci dětští i dospělí.

ZLATÝ KOLOVRAT z Kytice Karla Jaromíra Erbena, hudba J. Vávra

O Sněhurce (komická operka)

Železnická škola, na které jsem v letech 2006 – 2010 působil, pořádá každý rok AKADEMII. V roce 2009 mě inspirovalo zpracování Sněhurky pro mateřskou školu známým hudebním pedagogem PhDr. **Petrem Jistelem** a básníkem **Michalem Černíkem**. Sněhurka přijde do chaloupky, kde je nevýslovný nepořádek, naučí trpaslíky uklízet a starat se o sebe. Připsal jsem úvod a závěr, aby představení bylo delší.

První prázdninový týden r. 2009 propršel. Dodělal jsem v klidu „střed“ operky a zrodilo se 19 krátkých autorských melodií s několika recitativy. Třebaže jsem si „svými akordy“ doprovázel Sněhurku sám, „profesionálních“ se ujal **p. Jiří Horčíčka**.

Poněvadž děti zpívaly operku rády, připravil ji pro **Cantus** (celonárodní čtvrtletník pro sborové umění) notograf **p. Štefan Pernecký**. Časopis ji vydal v r. 2010 jako svou přílohu. Každou správnou operu doprovází orchestr. Instrumentovat melodii neumím, proto jsem o tuto práci požádal **p. Jaroslava Krčka**. Počítal jsem i se smyčcovými nástroji, ale Jarša mi řekl: „Víš co, já ti to udělám jen pro nástrojové obsazení tvé rodiny.“ V maďarském Harkány 10. 2. 2010 instrumentaci dokončil.

Já, naprostý „skladatelský“ amatér a jen trochu poučený literát, jsem myslel hlavně na to, aby se operka dětem líbila, abych jim zpříjemnil sborový zpěv. Nezapomínal jsem také na žáky ZŠ a ZUŠ. Operka vybízí ke spolupráci oborů – literárně-dramatického, hudebního a výtvarného – na „zuškách“. Inspirovaly mě legendární autorské operky **Jitrnička** a **Hurá, jdeme do světa** ředitele Lidové školy umění v Semilech **p. Jiřího Matlase**, na které jejich sólisté i sboristé dodnes vzpomínají. Přinesl-li jsem dětem a dospělým jen trochu radosti, pak nebylo mé úsilí zbytečné.

Sněhurka se hrála v **Železnici, Libštátě, Jičíně, Studenci a Semilech**, kde ji dvakrát interpretovaly Čekanky, přípravný sbor semilské Jizerky. Měla velmi příznivý ohlas a zaujala

také p. **Martina Strunu**, člena vynikajícího hradeckého vokálního souboru Genglemen Singers a jednoho z organizátorů Královéhradeckých slavností sborového zpěvu, který by rád operku viděl na festivalu v r. 2011.

Zlatý kolovrat

V roce 2010 jsem čekal ve Studenci, kde jsem učil dramatickou výchovu, na děti a měl před sebou Erbenovu baladu **Zlatý kolovrat**.

*Okolo lesa pole lán,
hoj jede, jede z lesa pán,
na vraném, bujném jede koni,
vesele podkovičky zvoní,
jede sám a sám.*

Ústřední melodie spojená s vypravěčem přišla snad sama a neomylně se rovnala do metra Erbenových rýmovaných veršů, které mají stejný počet slabik. Pak jsem v průběhu roku dopsal ještě čtyři nápěvy: k příchodu babice a její dcery na hrad i k svatebnímu veselí, k úvodní sloce a dalším slokám týkajících se „cestování krále“, vypravěčskou, uvádějící pachole (pachole v bráně sedělo...), a k „vrčení kolovratu“. Hudba posouvala děj. Tah žáků na baladu byl opravdu silný, nesmírně je bavila a v běžné hodině literatury ji několikrát přezpívali celou.

Výběr Erbena, to nebyla žádná náhoda. Mám jeho Kytici rád. Je to dokonalé básnické řemeslo inspirované lidovými baladami, které Erben miloval. Nic se tu nedá měnit, nic „dodávat“. Líbí se mi rovněž, že se jedná o klasickou pohádku, kde dobro vítězí nad zlem. Také jazyk nás uchvátí svou krásou, příběh samotný svou dramatickostí a přímočarostí. Klasickou operku vystřídá „básnická činohra se zpěvy“.

Místa realizace: **Studenec, Železnice**.

Jaroslav Vávra

4. 9. Flétnový soubor Pifferaios

Ženský flétnový soubor **Pifferaios z Lázní Bělohradu** byl založen v roce 1996 z potřeby jen tak si muzicírovat. V době vzniku měl 6 členek. Po roce činnosti začal veřejně vystupovat. V současné době účinkuje 9 žen, které hrají na zobcové flétny (soprán, alt, tenor, bas) a zpívají. Repertoár je sestaven ze skladeb z období **renesance a baroka**, ale i skladeb současných autorů (**Hanuš, Havlík, Peck, Jurkovič, Eben**), duchovní hudby a lidových písní. Samostatnou kapitolu tvoří písně vánoční. Pravidelně vystupuje v Lázních Bělohrad, v sousedním **Miletíně** a na hradě **Pecka**, ale také ve **Staré Pace, Lomnici nad Popelkou, Turnově, Jičíně, v Praze, Telči a Vídni**. K nejzdařilejším vystoupením patří koncert k 70. narozeninám **Pavla Jurkoviče** v květnu 2003 v Lázních Bělohrad, na kterém byl skladatel osobně přítomen a věnoval nám svou skladbu. V červnu 2004 nastudoval koncert z **jazzových a swingových** skladeb-instrumentálních i vokálních (**Pollman, Mc Kernon, Bonsor, Ježek aj.**). Na klavír soubor doprovázel Pepa Uchytíl z Turnova, vynikající klavírista, který sám hraje v několika jazzových kapelách. Flétnistky spolupracovaly také s peckovským kastelánem a básníkem **Jiřím Červenkou**. V pořadu nazvaném „Večer hudby a poezie se soubojem Pifferaios a básníkem Jiřím Červenkou“ na hradě Pecka vyslechli posluchači suitu Jaromíra Havlíka **“Pištba pro krále Holce”**, skladby pro flétny Pavla Jurkoviče a verše Jiřího Červenky v podání samotného autora. V březnu 2005 soubor požádal o spolupráci Jaroslava a Tomáše Jiráskovy, kteří zpívají basové party, v červnu 2005 se představil na **Harantovských slavnostech historického zpěvu** na hradě Pecka. V hodnocené

přehlídce historického zpěvu jsme dostali ocenění za stylový přednes skladby **Villanella a la Napolitana B. Donata**. S P. Jurkovičem a zvukařem Radkem Horákem natočil v památníku K. V. Raise o víkendu 20.–22.10. k 10. výročí CD. *Ze stránek souboru (kráceno)*

4. 9. od 13,30 hod. areál Pod Kozlovem v Košťálově

Přehlídka dechových hudeb v Košťálově

11. 9. Fanoš Mikulecký

Účinkují: **Radmila Makovcová (zpěv), Hana Hauková (klavír), Jaroslav Vávra (přednes myšlenek autora)**

Podluží, zeměpisná oblast rozprostírající se jižně od Hodonína až po hraniční oblast danou pomyslnou osou **Lanžhot – Břeclav** byla vždy, jak prameny dokazují, územím bohatých kulturních tradic. Jižně od Hodonína, půlhodinu pohodové jízdy na kole se dostaneme do Mikulčic, místa mimořádného historického významu, kde se dle archeologických průzkumů nalézalo již v 7. století jedno z ústředních usedlostí Velké Moravy. Mikulčice je rovněž místo narození a působení **Františka Hřebačky**, jednoho z předních osobností lidového umění na Moravě, všeobecně známého pod pseudonymem **Fanoš Mikulecký** (dále již jen Fanoš Mikulecký), jehož vliv nejen na dotváření identity obyvatelstva na Podluží, ale všeobecně na lidovou hudební tvorbu zanechal hluboké stopy. Podluží je regionem nesčetných a velmi angažovaných dechovek. K lepšímu porozumění moravské dechové hudby přispěje pár poznámek o Fanoši Mikuleckém.

Narodil se 28. července 1912. Otec pracoval u dráhy. Ve dvou letech postihla Fanoše **obrna pravé nohy**. V raném dětství jej vrstevníci nechtěli mít mezi sebou, jejich posměšky ho zraňovaly. Vedl tedy spíše samotářský život. Chodil do obecné školy v Mikulčicích, pak čtyři roky do měšťanské školy v Hodoníně. Po jejím ukončení chtěl pokračovat ve studiu na **umělecko-průmyslové škole v Brně**, ale ta vyžadovala praxi. Vyučil se tedy nejdříve malířem pokojů v Hodoníně, v následujících dvou letech pracoval v Kyjově, kde se specializoval na dekorativní malbu a tvorbu divadelních kulis. Nepříznivé okolnosti ho však vedly k tomu, že byl převážnou část svého života zaměstnán jako malíř pokojů. Po II. světové válce se stal **spoluzakladatelem časopisu Malovaný kraj**, který měl sloužit k podpoře a rozšiřování myšlenek lidového umění a tradic. V 50. letech se pokoušel působit jako instituční pracovník, ale záhy dospěl ke zjištění, že toto zaměstnání mu neumožňuje propagovat lidového umění tak, jak si představoval. Z jeho pohledu byla práce časově značně náročná a velmi neefektivní. Jako umělec plný představ o realizaci lidových námětů pociťoval **jako tajemník ONV v Břeclavi či referent hodonínského podniku Tatra nepřípustná omezení**. V 60. letech se tedy opět oddával lidově umělecké činnosti a obživu si zajišťoval původním řemeslem – malováním pokojů. I přes zdravotní nesnáze, které jej životem provázely, vedl Fanoš Mikulecký velmi pestrý a činorodý život angažovaného lidového umělce. Měl velkou zásluhu na tom, že v Mikulčicích v r. 1937 a později i v okolních obcích vznikaly **Slovácké krúžky**. Snažil se o renesanci starých tradic a zvyků, které byly součástí

všedního života. Slovácký krúžek nejen vedl, ale byl zároveň primášem cimbálové muziky. Organizoval kulturní život v Podluží a podněcoval svými literárními a metodickými příspěvky v Malovaném kraji aktivity v oblasti lidové tvorby. Na stránkách časopisu vycházely rovněž jeho povídky a národopisné reportáže. Literární a malířské sklony projevoval ostatně od dětství, i když první literární pokusy publikoval až v polovině 30. let. Byl také autorem **rozhlasových scének a her (Stárek Cyril aj.)**, zpěvoher **Cesta zarúbaná** (1945, premiéra 1947), která patří k nejhranějším, **Prechovský buřič** (1960, premiéra 1961), **Orfanus** a nedokončené zpěvohry **Dědictví**. Složil velké množství lidových písní, do značné části písní příležitostných (např. **Písní „svícových“** – zpívaly se o děvčeti, které se vdávalo). Má se za to, že se **celkový počet písní pohybuje až kolem 270**, na OSA jich je hlášeno kolem stovky. Fanoš Mikulecký vystoupil z anonymity teprve v roce 1958, tedy vzhledem ke svému věku poměrně pozdě. Tvořil pod různými pseudonymy. Až před odbornou skladatelskou komisí, která rozhodovala o jeho přijetí do Ochranného svazu autorů (což bylo v té době obvyklé), obhájil své autorství skromnými slovy: „Nechtěl jsem se ke svým písním znát dříve, dokud si je lidé nevzali za své.“ K těm nejznámějším písním Fanoše Mikuleckého patří *Mikulecká dědina, Mikulecké pole, V širém poli studánečka, Vínečko bílé, Smutný večer, Bude večer, Keď sa mamko vydám, Zasvítil měsíc nad huménko, Až pojedu orat, Dobrý večer frajárečko* aj. Jeho písně zlidověly velmi rychle a staly se součástí mnoha slavnostních příležitostí. Souborného vydání svých písniček – jak se písním moravsky obvykle říká – **Věneček z rozmarýnu** se však on sám nedožil. Vyšly až o 11 let později (1981) v Hodoníně v redakci F. Helešice. Výběr z jeho písní je zachován na LP desce *Písničky Fanoša Mikuleckého* (Supraphon 1983) a na singlu **Opera ve vinici** (Supraphon 1982). Mikuleckého písničky, alespoň některé, byly interpretovány nejen cimbálovými skupinami, ale nachází se také v hojně míře v repertoáru moravských a českých dechových skupin a moravských lidových zpěváků (**Mistříňanka, Šohajka, Jožka Černý** atd.) V souvislosti s popularitou jeho hudebního projevu je jeho malířské umění, původně Mikuleckého vysněná životní dráha z mladých let, dodnes skoro neznámé. Svě výtvarné sklony a nadání neuplatňoval jen při malování divadelních kulis a při výzdobě interiéru vinných sklepů, ale i jako malíř obrazů. Zachytil na nich nejen malebná zákoutí rodné vesnice včetně života jejich obyvatel, ale také okolní přírodu a krajinu. Maloval rovněž oblíbená zátiší, např. kytice s vázou. V srpnu r. 1965 vyprávěl Fanoš Mikulecký spisovateli **Jindřichu Uhrovi** o svém vztahu k milovanému kraji Podluží. Tyto myšlenky zaznamenala pak i kniha Stanislava Pěničika „**Když zazpívají křídlovky**“. Z ní vyjímáme:

"Když člověk žije na Podluží, je obklopen písněmi takřka neustále a má-li v sobě jiskérku, tak znenadání sám také něco vytvoří. Náklonnost k takové činnosti se jistě také dědí. Můj tatínek sice nebyl muzikant, ale miloval květiny a pěstoval je, aby se těšil jejich barvami, vzrůstem a podobně. Zušlechťovalo to jeho city, maminka zase ráda četla a když jsem jako kluk projevil kreslířský talent, velmi si toho považovala. Když mně bylo asi deset let, od té doby si to pamatují, tak jsme sedávali večer u branky rodinného domku, zatímco chlapci chodili dědinou hore dolů. A zpívali! Zamilované páry se postupně vytrácely a zbytek mladých se tak kolem půlnoci rozhodl, že je ještě brzo jít spát. Tak se usadili na kládách, které měli sedláci přes celou zimu před statkem a zpívali dál, do jedné, do půldruhé v noci. A to bylo krásné!. Později, to už mně bylo osmnáct let, jsem se někdy zvedl a odešel na druhý konec dědiny, kde jsem si sedl a úmyslně poslouchal zpěv z dálky, zbavený drsnosti. Vesničtí chlapci nebyli cvičení zpěváci, jejich hlasy byly hrdelní, silné. Ale dálka ten lomoz, drsnost a hrubost hlasu setřela, zjemnila, takže to bylo klasické umění. Krása! To bývaly nádherné večery, květnové, červenové, ale hlavně ty jarní, když začaly kvést pampelišky.

Náš kraj je pěkný, krásný, ovšem ta krása je nevtíravá, nenápadná, člověk si ji musí umět

najít. Když jsme tak seděli s chlapci za měsíční noci pod višněmi, to jsou stromy jako nevěsty, s tenoukými větvemi jako dlouhými rozčesanými vlasy, připadali jsme si na těch pampeliškách jako knížata. A pak se někde v dálce v búde ozvali starší chlapi, ženáci nebo starečci, začali skřehotat píseňku, ale zase ta dálka vše zjemnila v poezii. To už je dnes všechno pryč a je to škoda.

V mládí jsem si nikdy nemyslel, že budu skládat písničky, spíš jsem měl malířské záměry, ale naráz se se mnou stalo něco zvláštního a já začal skládat. Bylo mně asi tak osumnáct, dvacet roků, tedy v roce 1932. Brouzdával jsem se noční dědinou, dělávám to strašně rád ještě dnes, a z toho ovzduší písňe rostly. To byly silné zážitky, dojmy. Nejednou jsem si říkal, kdyby lidé věděli, jak je dědina a vůbec příroda kolem dědiny, pole, luka, les, jak je to vše v noci krásné, tak by ani nespávali. Když si představíte bílou noc, měsíc, který právě nastává, orosenou polní cestu a vy sám na ní, jediný člověk, to jsou úžasné, pěkné dojmy. To jsem míval strašně rád, procházky za dědinou mezi malými políčky, tam, kde jsou staré jabloně, shrbené stařenky, které pamatují jako capart. Opřel jsem se o kmen a poslouchal, jak v dědině chlapi zpívají. To byl božský požitek, jaký měli snad jen bohové na Olympu. A my to měli na Podluží."

K pořadu inspirovala J. Vávru knížka **Fanoš Mikulecký Vínečko bílé (35 nejkrásnějších písní)**, které vydal Aleš SIGMUND, pražský hudební nakladatel. Zazní v něm např. písňe *Mikulecké pole, V širém poli studánečka, Bude večer, Zasvítíl měsíc na huménko, Smutný večer, Vínečko bílé, Kamarádi moji, až mňa pochováte, Dobrý večer, frajárečko* a další.

A samozřejmě – ani zpěv jubilujícího spolku. Vše budou doprovázet neobyčejně moudré a lidské myšlenky autora o hudbě, životě, rodném kraji...

24. 9. JIZERAN – 150 let zpěvu

Na výstavě ve Státním okresním archivu budou vystaveny dokumenty od založení Jizeranu **v r. 1860 až do r. 2010, kdy spolek slaví 150 let činnosti**. Nebude chybět restaurovaný (2007) spolkový prapor, který užívala národní garda již v r. 1848 a pak ho získal Jizeran (1863), plakáty a programy z koncertů, fotografie a další materiály. A samozřejmě – ani zpěv jubilujícího spolku.

26. 9. Hastrmanská komedije (Kulturní dům Libštát od 17 hod.)

Lomničtí ochotníci si připomínají neuvěřitelných **185 let své pravidelné činnosti**, ale také **80 let od otevření Tylova divadla**, které sami na vlastní náklady postavili. V Hastrmancké komediji od Ivana Škapy, lidové báchorce se zpěvy o sporu sedmi vodníků s vesnickou vrchností, se představí téměř všichni aktivní členové spolku. Hra je určena nejširšímu diváckému spektru. Režuruje ji Petr Sádek, hudbu napsal Jaroslav Krček.

Jednoho z vodníků si zahraje devadesátiletý nestor lomnických ochotníků p. prof. Vladimír Cerman.

Tylovo divadlo v Lomnici nad Popelkou 1930 – 2010

Příběh jedné stavby Oldřicha Lisky

Při premiéře nové hry v červenci 2010 byla oficiálně představena nová publikace věnovaná 80 letům budovy lomnického divadla, kterou s finančním příspěvkem města Lomnice nad Popelkou vydal domácí divadelní spolek J. K. Tyl.

Historické podklady a fotografie zpracovali pánové Jiří Křížek a Jakub Potůček, grafického zpracování se ujal Stanislav Dlouhý ml. Kromě historie návrhů a výstavby budovy divadla je v ní představena také osobnost architekta Oldřicha Lisky.

Knížka má 55 stran, byla vydána v nákladu 500 ks a je k dostání za 100 Kč v muzeu, Kulturním a informačním středisku, v knihkupectví Renaty Tomešové nebo na představeních přímo v divadle.

Lomnické ochotníky samozřejmě požádáme, aby pár kusů publikace přivezli s sebou.